

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Cyrilli Alexandrini episcopi, ex epistola ad Acacium Scythopoleos
episcopum, de apopompaeo: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Sancti Cyrilli Alexandrini
episcopi, ex epistola ad Aca-
cium Scythopoleos episco-
pum, de apopompæo: cuius
initium est.

Genes. 22.
Missis nunc a sanctitate tua
nuntiis gauisus sum valde. Et
post alia plurima dixit: Dici-
mus ergo, quod figura & um-
bra erat lex, & quasi quedam
pictura posita ad visionem his
qui conspicunt res. Umbras au-
tem artis sunt eorum qui pingunt
in tabulis, principia exaratio-
num: quibus si superinducantur
colorum flores, tunc profecto
picturæ pulcritudo nitescit. Et
post pauca: Scriptum est igitur
in mundi facturæ libro. Et fa-
ctum est post verba hæc, tentauit
Deus Abraham, & dixit ad
eum: Abraham, Abraham. at ille
respondit, Adsum. ait ei: Tolle fi-
linum tuum unigenitum, quem di-
ligis, Isaac; & vade in terram vi-
sionis, atque offer eum ibi in ho-
locaustum super unum montium,
quem monstrauerò tibi. Igitur
Abraham de nocte consurgens,
stravit asinum suum, ducens se-
cum duos iuvenes & Isaac filium
suum. Cumque concidisset ligna
in holocaustum, abiit ad locum
quem præcepérat ei Deus. Die
autem tertio, eleuatis oculis, vidit
locum procul, dixitque ad pueros
suos: Expectate hic cum asino; ego
autem & puer illuc usque pro-
perantes, postquam adoraueri-
mus, reuertemur ad vos. Tulit
quoque ligna holocausti, & im-
posuit super Isaac filium suum.

To ò ágion Kυρέλλou ὘πισκόπου A-
λεξανδρείας, επὶ τῆς ὘πισολῆς τῆς
πόλεως Ακάμου ὘πισκοπον Σκυδ-
ροπλεως, ως τὸ ἀπομονωτόν της
η δεχθή.

Tοῖς παρὰ τῆς σῆς ὁσιότητος δεξίως
ἐπεσαλμόνεις ἐντυχὼν, πάθεια γαν. Ἐ
μὴ ἔπειτα· Φαῦλοι οὐ, ὅποια ἐπί-
πος ὁ νόμος, Ἐ οἵον τις γεαφή ὡρα-
τεῖσαι πρὸς θέαν τοῖς δέρσοις τὰ πα-
γκαλά. αἱ δὲ σκιαὶ τῆς τῷ γεαφόνταν
ἐν πναξὶ πέχοντα τὰ σεῖτα τῷ γε-
εγκαλάνων εἰσόν. αἱς εἴηστι ἔπειτε βεβεῖσον
τῷ γεωμετρῶν τὰ αὐτά, πότε μὴ τότε τῆς
γεαφῆς ἀπαντεῖται τὸ κάλλος. καὶ
μέσα θεογένεα· γεγενημένη πάντων ἐν
τῇ τῆς κοσμοποίας βίβλῳ· καὶ ἔμε-
το μὲν τὰ ῥύματα ταῦτα, οἱ θεοὶ ἔπει-
τεσσον ◎ Αβραὰμ, καὶ ἔπειτες αὐ-
τὸν· Αβραὰμ, Αβραὰμ. οὐ δὲ εἶπεν
ιδοὺ ἐγώ. Ἐ εἶπε· λαβε ◎ οὖν σου ◎
ἀγαπητὸν, οὐ ηγάπησας, ◎ Ισαὰκ, Ἐ
πορθετο εἰς γένον ὑψηλών, Ἐ αἰνεῖσκε
αὐτὸν εἰς ὀλοκαρπῶντον ἐφ' ἐν τῷ ὅ-
ρεων, ὃν αὐτὸν εἶπεν αἰνεῖσκε ◎ τὸ πρῶτον,
ἔπειτες τὸν ὄντον αὐτὸν. Ὅρελαβε δὲ
μὴ εἰσένειδος παῖδας, καὶ Ισαὰκ ◎
οὐδὲ αὐτὸν. Ἐ χίσας ξύλα εἰς ὀλοκαρπω-
σιν, αἰνεῖσκε ἐπορθετον, καὶ ἤλθεν ἐπὶ ◎
τόπον, οὐ εἶπεν αὐτῷ οἱ θεοὶ, τῇ ημέρᾳ
τῇ τελτῃ. καὶ μιαστέλαβες Αβραὰμ
τοῖς ὀφελμοῖς αὐτοῦ, εἶδε ◎ τὸν
μακρόθεν. καὶ εἶπεν Αβραὰμ τοῖς
παῖσσοις αὐτοῦ· καθίσατε αὐτὸν μὲν τῆς ο-
νου· ἐγὼ δὲ ◎ τὸ παιδίστιον διελεύσο-
μενα ἐώς ὅδον· καὶ τερποκακούστες,
μιαστέλαβομεν τοῖς ιμάσ. ἔλαβε δὲ
Αβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπω-
σιν, Ἐ ἔπειτεν Ισαὰκ τῷ οὐδὲ αὐτὸν.

ANNO CHRISTI 737. ἐλαβε δὲ μέσει χεῖρας τὸ πῦρ καὶ τὸν μάχαιρον, καὶ ἐπορθώσας ὁ δύο ἄντα. καὶ μόνη ἐπερσε· καὶ αὐτοῦ ποτε ἀκεφαλίαν οὐσιασθείσιν, Καὶ ἐπέδηντα τὸ ξύλον· καὶ συμποδίσας Ισαὰκ ὁ γὰρ αὐτός, ἐπέδηνεν αὐτὸν ὅπῃ τὸ ουσιασθεόν επάνω τῷ ξύλῳ. καὶ σχέτεινεν Αβραὰμ τὸν χεῖρα αὐτὸν λαβεῖν τὸν μάχαιρον σφαξαι. Θέτειν αὐτός. ἀρ οὐδὲν εἴπερ περ τὸν καθ' ιματιοντας θύμοντεν ιδεῖν καπαγεργαμένων τὸ πίνακα τὸν Αβραὰμ ισεῖσιν, πῶς δὲ αὐτὸν ἐχάσσειν οἱ ζωγράφοις; ἀρ εἰς τὸν πάντα δρῶντα τὸ εἰρημένα, ηὐαίδιος μέρος Εἰρηνοίων, ηγωνιαίων εἰρηνοδός πλειστοχόος Θαυτῶν; οἵον π Φημί. ποτὲ μὴ ἐφιζόσατα τὸν αὐτόν, σηματοθετοῦντος Φεντέτος τὸ πανδαισίον Εἰρηνούντος οἰκετῆς· ποτὲ δὲ αὖτις πάλιν δοπομενάντος τῆς ὄνου κατὰ τοὺς οικέτας ὄμοις, καπαφορτούσε μὲν τοὺς ξύλους Θεταιακόν, ἔχοντα δὲ μάχαιρας τὸν μάχαιρον Εἰρηνούντος πῦρ. Εἰ μὲν καὶ ἐπερσεῖται Θεταιακόν εἰς πάλιν ἐπέρει, συμποδίσαντα μὲν τὸ μειερόν τὸν τὸ ξύλον, οπλίσαντα δὲ τὸ μαχαίραν τὸν δεξιὸν, οὐδὲν εἰς τὸν σφαγήν. ἀλλ' οὐδὲν οὐχ Εἰρηνούντος Αβραὰμ πλειστοχόος τῆς γεραφῆς οὐρανούντος δει τῆς τῆς γεραφούτος τέχνης, οὐδὲν οὐδὲν οὐχ Εἰρηνούντος οὐρανούντος, εἰς τὸν καπετῶν αὐτὸν πάντα δρῶντα τὸ εἰρηνόν.

Κωνσταντῖνος ὁ οἰστόπατος ὁ πιστός Κωνσταντίας τὸν Κύψελον εἶπεν· ίδον δὲ ἐν αἷσιοις Κύψελος σύμφωνα τῷ αὐτῷ Γρηγορείῳ τῷ Νύστιος λέγει.

Κοσμαῖς διδίκοντος, νοτάρειος καὶ κουβουκλείσιος αἰέντων.

Concil. Tom. 19.

Ipsē vero portabat in manibus ignem & gladium. Et post alia: Veneruntq; ad locum, quem ostenderat ei Deus, in quo edificauit altare, & desuper ligna composuit. Cumque ligasset * Isaac filium * Gr. pede suum, posuit eum in altari super ^{Isaac filii} struem lignorum, extenditque manus & arripuit gladium, ut immolaret filium suum. Ergo si quidam nostrum desiderat videre depictam in tabula historiam de Abraham, * quomodo scilicet * Gr. quomodo eum designauerit pictor: vtrum nam simul, an signillatim geserit quæ de illo dicuntur? * Siquidem nonnulli in alia atque alia specie diuersis eumdem locis depingunt: vtputa aliquando sedentem quidem asino, assumpto puero, sequentibus famulis: aliquando autem remanente rursum asino deorsum una cum famulis, onerantem Isaac, & habentem præ manibus gladium simul & ignem. Nec non & alibi eumdem in specie iterum alia compedientem * super ligna, & armasse gladio dexteram, vt necem inferat. Sed non alter & alter erat Abraham diuersis in locis aliter atque aliter visus: sed idem ipse vbiique semper, secundum rerum necessitatem, pictoris arte representatus. Neque enim erat conueniens, imo impossibile, in uno codemque loco videri omnia gerere quæ de illo dicuntur.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: En & sanctus Cyrillus consona sancto Gregorio Nysseno dicit.

Cosmas diaconus, notarius & cubicularius legit.

E e ij